

CÁC TRƯỜNG HỢP THƯƠNG TÂM

PHƯỜNG PHÚ HIỆP

1. Bà Trần Thị Năm - Tổ 16 phường Phú Hiệp – TP Huế.

Đến thăm bà Năm vào một ngày đẹp trời ,khi đó bà đang làm thuê cho người ta chưa về. Khoảng tầm 5 phút sau, thoáng thấy người phụ nữ trung niên gầy gò, da xạm đen với dáng đi vội vàng tất bật thì tôi đã đoán ra là bà Trần Thị Năm, người phụ nữ bất hạnh trong nhiều năm tháng mòn mỏi tin người chồng của mình trở về nhưng mong mỏi ấy dường như vô vọng. Sống cùng với hai đứa con trai tuổi đã lớn. Đứa đầu mới vào Sài Gòn làm thuê, công việc chưa ổn định. Đứa sau 17 tuổi đang đi học nghề. Tưởng như gánh nặng của người phụ nữ ấy đỡ đi được phần nào thì giờ đây bà phải nuôi thêm một đứa cháu bị bệnh tâm thần. Cha mẹ cháu đã bỏ đi biệt tích bỏ lại đứa con trai tội nghiệp mất lý trí, suốt ngày thơ thẩn một cách vô định. Lo sợ cháu đi quấy phá hoặc đi lang thang nguy hiểm, thỉnh thoảng khi đi ra ngoài bà thường cột cháu lại nơi giường. Nhìn thấy gương mặt ngây ngô, nụ cười vô cảm của cháu bé, tôi không khỏi động lòng xúc động. Với số tiền nhỏ nhỏ 100.000 đồng, tôi biết rằng nó chỉ đủ cho gia đình phần nào lót dạ trong những ngày thiếu thốn. Tôi hy vọng rằng vào một ngày không xa sẽ có biết bao những cánh tay sẵn sàng rộng mở của các tấm lòng hảo tâm trên khắp cả nước.

Túp lều tồi tàn của Bà Năm

Bà Năm bên cạnh cháu bé bị bệnh tâm thần

2. Bà Huỳnh Thị Sen, 57 tuổi, phường Phú Hiệp có chồng bị bại liệt đã được 7 năm nay. Suốt 7 năm di chuyển trên chiếc xe lăn ông vẫn không muốn trở thành gánh nặng của vợ. Góp thêm nguồn thu nhập gia đình ông đã lang thang khắp các thôn xóm, phố phường để bán vé số. Tuy số tiền bán vé số không đáng bao nhiêu nhưng ông cũng rất vui vì trong khó khăn ông vẫn

không muốn vợ và các con phải khổ vì thiếu ăn. Người vợ bị bệnh tim đã hơn nhiều năm nay không thể đi làm, bà ở nhà nội trợ và chăm sóc con trai 11 tuổi. Thu nhập chính phải dựa dẫm vào người chồng tật nguyên và cô con gái làm ôsin ở Sài Gòn. Dem những giấy khen mà cô bé đạt được khi còn học Phổ Thông, khuôn mặt chị rất tự hào và hãnh diện về những thành tích mà em đã đạt được. Chị nói rằng: Con bé học rất giỏi nhưng tiếc tài gia cảnh khó khăn, nó không thể tiếp tục đi học được nữa...Mặc dầu con bé rất buồn nhưng biết làm sao...Ba người sống chen chúc, chật chội trong căn nhà họ cho ở nhờ trong thời gian gia đình họ đi vắng. Trong lúc khó khăn, có được căn nhà tạm che mưa che nắng quả thật là một điều vô cùng may mắn đối với gia đình ông bà.

Bà Sen (người bên phải) với căn nhà thuê thiếu thốn tiện nghi.

3. Chị Hà Thị Lý, 42 tuổi là cư dân vạn đò Phường Phú Hiệp. Chồng bỏ đi biệt tích đã được 8 năm. Hiện chị đang sống cùng với ba người con còn nhỏ 2 trai và 1 gái. Đứa con trai đầu của chị 13 tuổi phải bỏ học giữa chừng bán bánh phồng tôm để lo cho cả nhà. Hai con sau còn nhỏ đang đi học. Gánh nặng càng đè nặng lên vai người bé trai bé nhỏ ấy khi chị mắc bệnh ung bướu mổ đến nay đã được 2 lần. Tuy nhiên, căn bệnh quái ác vẫn thường xuyên lên cơn đau mỗi khi trái gió trở trời. Do bệnh tật đau ốm nên chị phải ở nhà nội trợ và chăm sóc cho con cái. Kinh tế gia đình thế là đành phải dựa vào gánh đậu phộng, phồng tôm của cậu con trai cả. Cuộc sống của chị Lý sẽ đỡ vất vả hơn nếu có nhiều tấm lòng hảo tâm gần xa quan tâm và giúp đỡ gia đình chị để chị có một khoảng chi phí chữa bệnh và ba con của chị có thể tiếp tục được đến trường.

Hình ảnh chị Hà Thị Lý (ảnh trái)

Chiếc đồ và cũng là nơi ở của chị Lý

PHƯỜNG PHÚ BÌNH

Trong xóm nhỏ tổ 8, khu vực IV phường Phú Bình thành phố Huế có một người phụ nữ vừa trở về nhà, đó là chị Nguyễn Thị Ty, người phụ nữ mắc HIV từ nhiều năm nay. Mặc dù mới 29 tuổi nhưng cuộc đời của một cô gái dễ thương, chịu khó làm ăn như chị Ty lại gặp nhiều gian truân.

Kết hôn và sinh một cháu trai – cháu Huỳnh Ngọc vào năm 2000, những tưởng hạnh phúc đã đến với hai vợ chồng trẻ ấy, nhưng nào ngờ vào khoảng năm 2001 một người bạn đã rủ chồng chị Ty vào thành phố Hồ Chí Minh tham dự tiệc chia tay và chồng chị đã trở về nhà sau 2 ngày với cơ thể đã bị nhiễm HIV. Anh không hề hay biết nên đã truyền cho vợ và con, lúc ấy chị Ty đang mang thai cháu thứ hai. Cháu thứ hai ra đời nhưng chị Ty không hiểu tại sao cháu không lớn mà lại ốm yếu dần và khóc thường xuyên. Có người nói tại chị không biết nuôi con.

Sau 5 tháng kể từ khi sinh ra, con trai thứ hai của chị đã mất. Cùng lúc này sức khỏe chồng chị suy sụp dần dần. Lấy làm lạ về cái chết của con trai và sức khỏe của chồng nên chị đã đưa chồng đi khám, lúc bấy giờ chị mới biết chồng và chị đã nhiễm HIV ngoại trừ cháu Huỳnh Ngọc, lúc ấy vào khoảng năm 2005. Từ khi biết vợ chồng chị nhiễm HIV, bà con, gia đình, láng giềng đều xa rời, biệt lập họ và cuộc sống khó khăn khiến cho 2 vợ chồng về quê ở xã Quảng Thành, huyện Quảng Điền sinh sống.

Khi chị mang bầu cháu thứ 3 thì chồng chị mất. Và vào năm 2006 chị đã rất vui mừng khi biết cháu Huỳnh Thị Ngọc Ánh – đứa con thứ 3 của chị không bị nhiễm HIV. Kể từ khi chồng mất, chị một thân một mình nuôi hai đứa con dại, quá khó khăn chị lại đưa con trở về nhà. Nhưng gia đình đã không cho chị ở nữa, mọi người xa lánh gia đình chị, không có nơi tá

túc chị xin ở nhờ căn bếp nhà thờ của họ hàng bên chồng. Sức khỏe không tốt, hàng tháng phải lên bệnh viện lấy thuốc điều trị nhưng vượt lên trên nỗi đau của chính bản thân, chị tham gia vào các hoạt động của Trung tâm phòng chống lây nhiễm HIV của tỉnh và trở thành một tuyên truyền viên năng nổ, nhiệt tình.

Chị Ty trong căn nhà ở nhờ

Hiện nay, sống trong sự xa lánh của bà con, láng giềng, để có thu nhập nuôi hai con đang đi học (cháu Huỳnh Ngọc đang học lớp 4 Trường tiểu học Phú Bình và học rất giỏi, cháu Huỳnh Thị Ngọc Ánh học Mẫu giáo Phú Hòa) chị Ty đã phải đi bán sách dạo nhưng ngày được ngày không nên mẹ con chị bữa đói bữa no, tuy vậy chị vẫn cố gắng cho các cháu đến trường.

Ước mơ của chị là có một chỗ ở ổn định và có một số tiền nhỏ để có thể buôn bán như gạo,.. kiếm đủ thu nhập cho các cháu được đến trường vừa có điều kiện chăm sóc con trong những năm tháng còn lại của cuộc đời mình. Và điều chị luôn canh cánh trong lòng là tương lai của con chị sau này khi chị đi xa....